

Klaus Regling ha de salvar l'euro, amb 440.000 milions d'euros i una dotzena de col·laboradors. Cerca inversors potencials arreu del món que li presten diners en cas d'emergència.

Temps comprat

No hi ha res al despatx de Klaus Regling que revele que s'hi mouran 440.000 milions d'euros quan siga necessari. Hi veiem mobles vells, prestatgeries buides i una moqueta deslluïda. Les parets podrien tenir un altre color. Unes ombres fosques revelen on tenia penjats els quadres l'antic estadant. Regling ja n'ha portat un de seu, l'únic objecte personal en 25 metres quadrats. El quadre és recolzat a la paret i mostra un poble idíl·lic balinès. Regling encara no ha tingut temps de col·locar-lo. Ha de rescatar l'euro.

"Tot va un poc ràpid", diu aquest home de 59 anys d'edat, disculpant la impressió d'espai inacabat que ofereix el seu despatx, al segon pis d'un modest edifici d'oficines de l'avinguda John F. Kennedy, a Luxemburg. Des de principi de juliol, Regling és el cap del paraigudes per a l'euro, que signa oficialment amb el nom altisonant de Facilitat Europea d'Estabilització Financera (FEEF).

Aquest alemany té una gran responsabilitat. Els caps d'estat i de govern dels setze països membres de la zona euro esperen que intervinga per socórrer la moneda única quan entre en perill els tres anys vinents. Durant tot aquest temps el paraigudes restarà obert.

La nova organització ha de donar suport als països que es troben en emergència financera greu. Quan el govern d'un país de la zona euro tinga dificultats per a obtenir nous crèdits, intervindrà el FEEF de Regling. Amb aquest procediment, la col·lecta espontània entre els estats membres –com en el cas de Grècia– seria innecessària.

Amb una velocitat rècord, els governs –que no són coneguts precisa-

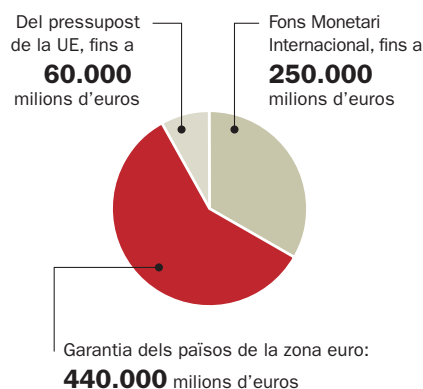
ment perquè siguin ràpids– aconseguixen així la provisió d'emergència. A principi de maig, a causa de les turbulències al voltant de Grècia, el sistema arribà prop del col·lapse. La cancellera alemanya, Angela Merkel, el president francès, Nicolas Sarkozy, i més caps d'estat i de govern decidiren, en presència de Jean-Claude Trichet, el president del Banc Central Europeu (BCE), de crear una societat de conveniència per al rescat de l'euro.

A principi de juny, els ministres de Finances de la zona euro fundaren el FEEF. Quan es tractà de buscar un cap, el nom de Regling fou pronunciat de seguida. De vesprada va rebre una trucada. Si li interessava la feina, havia de comparèixer l'endemà a Luxemburg.

Regling hi anà. "Al matí em van entrevistar tres ministres de Finances.

Paraigudes de rescat

El maig passat es van acordar crèdits d'ajut i garanties de crèdit per als països europeus en estat d'emergència. Volum total: fins a **750.000** milions d'euros.

De vesprada vaig rebre l'oferta. A la nit la vaig acceptar", recorda. La supervivència de la unió monetària és a les mans d'aquest economista. Ell creu en els avantatges econòmics de l'euro; a més, és quasi com si fora el seu fill. Al llarg de la seua carrera s'ha relacionat amb la unió monetària, contínuament i en funcions diferents. La nova tasca li va com l'anell al dit.

Com a director del departament internacional al ministeri alemany de Finances va participar de manera decisiva en el conjunt d'estabilitat; com a director general del comissari d'Economia de la UE Joaquín Almunia es va preocupar que es mantinguera aquesta estabilitat. A partir d'ací Regling va treballar en un fons d'inversió lliure, va fer classes en una universitat de Singapur i al Fons Monetari Internacional hi va estar dues vegades. Finalment, ara feia d'assessor autònom.

Per a l'economista no és cap contradicció dirigir avui una institució que no existiria si el seu conjunt d'estabilitat haguera funcionat. "El món no és ideal", diu. Els governs cometen errors, les reformes s'ajornen, després ve una crisi econòmica i ho empitjora tot. Per a no arribar al punt pitjor, ara busca fervorosament personal. Ja ha contractat una dotzena de persones. Finalment, n'hi haurà d'haver el doble.

Una estructura tan prima serà possible perquè Regling i la seua tropa volen fer ús d'institucions que ja existeixen. El Banc Europeu d'Inversions posa la infraestructura i rendeix els comptes. La gestió alemanya de deutes concedeix els préstecs en cas d'urgència. Els comptes els porta el BCE.

A banda de la feina de desenvolupament a llarg termini, Regling està ficat en els negocis del dia a dia. Diàriament, el visiten representants de grans bancs, tots es presenten amb un mandat d'assessorament per col·locar préstecs del FEEF al mercat.

Per a establir contacte amb inversors potencials, Regling hi ha d'anar en persona, com marca el costum del sector. Fa poc estigué a Pequín, on va presentar el FEEF al fons estatal de la Xina i de Singapur. Tots dos estats mostraren interès en les noves possibilitats d'inversió a Europa. És clar que a això hi ajuda el fet que Regling conega des de fa temps els actors crucials. D'ací a poc

EURO

temps, Regling es posarà a fer el fons de pensions multimilionari dels EUA per a donar a conèixer la seua organització. El salvador de l'euro considera ineludible un *tour* publicitari d'aquesta mena, anomenat *Roadshow* en l'argot financer. "Som nous, i si ningú no ens coneix ningú no comprarà les nostres inversions."

Però, en darrera instància, l'èxit al mercat no depèn de com es classifica la solvència dels nous bons. Regling posa atenció especial en les agències de qualificació de risc. Va passar mig dia amb mitja dotzena d'experts de Moody's, Standard & Poor's i Fitch per explicar-los el model comercial del FEEF.

La cosa funciona així: si un estat membre es troba en dificultats de pagament, la tropa de Regling obté diners i els posa a disposició del país. Els crèdits de la resta dels països membres són garantits. Per això el FEEF rep els diners a bon preu. El país receptor paga un recàrrec d'interès, la diferència és el guany de Regling, que al final pot repartir als països de garantia. Les agències de qualificació comproven ara si els préstecs del FEEF seran ennoblits amb la qualificació superior AAA. Açò és important, perquè com més alta siga la valoració, més baixos seran els interessos que haurà de pagar Regling. Les

EL TEMPS

Els participants en la cimera de crisi, Angela Merkel, Nicolas Sarkozy i Jean-Claude Trichet, el dia 7 de maig a Brussel·les.

perspectives per a la millor qualificació no són gens dolentes, fins i tot tenint en compte que només sis dels setze estats membres estan qualificats amb l'AAA. Tanmateix, per assolir la nota més alta, els governs posen a disposició un 20% més de l'import de garantia necessari. Regling espera el vot durant les pròximes setmanes.

Ja es van manifestant –i d'açò Regling n'està segur– els efectes beneficiosos del nou mecanisme de salvació. "Des que existim, els mercats s'han tranquil·litzat." El risc per a països afectats, com ara Portugal o Espanya, no ha continuat pujant, s'ha recuperat la confiança en la unió monetària.

Regling explica l'objectiu fonamental de l'empresa de la següent manera:

"Amb les mesures de rescat del FEEF comprem temps." Aquest temps l'han d'usar els països en crisi i la zona euro per endreçar les finances estatals i per desenvolupar un mecanisme durador amb vista a superar futures crisis.

Si fos per Regling, l'emergència podria esperar tres anys més. "La millor notícia seria que no haguérem d'intervenir", diu. "Aquest és per a mi també l'escenari més probable." Ell espera que la simple existència de la seua organització tranquil·litze els inversors i espante els especuladors. "Aleshores el 30 de juny del 2013 tancaríem la paradeta."

Christian Reiermann

Traducció de Beatriu Vallès